

מעל עמודי המהדורה הערבית של הפלסטין הזה פנה העורך אל מנהיגי הגדה ועזה

[يعاني اللاجئين العرب برد الشتاء]
 اللاجئة (لزوجها): الشتاء جه وماعندناش حابه تتفعل بيها ..
 الاسمى: لىزى؟ أمال اكوام الورق دى موزعينا عليها علينا ليه؟

בעיניים ערביות
 קאריקטורה זו היא מלפני 19 שנה — מינואר 1949.
 על הניירות כתוב: "החלטות, הצהרות, הבטחות,
 גילויי דעת". אומרת הפליטה הערבית לבעלה: "החורף בא, ואין לנו במה להתכסות". הבעל
 עונה לה במרידות: "ובכן, לשם מה מפיצות ממשלות ערב את כל ערימות הנייר הללו?"

"אחי, בני פלסטין!"

המצוקה גוברת. העולם מתרגל למצבכם, וחלל להתרגש למראהו. אסונכם הופך לשיגרה.
 אסונכם הופך למיטרה, שגדולי העולם רוצים לשכוחו.
פלסטין אינה יכולה לחכות! פלסטין זקוקה לשינוי, מייד! ואיש אינו יכול להביא את השינוי הזה, זולתכם אתם!

★ ★ ★

איך תביאו את השינוי?
 בפצצות, במקשים, ברימוניידי?
 אני מוכן להניח כי אותם הבאים בחשכת לילה, להטמין מוקשים בדרכינו ולשים פצצות
 בבתינו — מאמינים כי הם פועלים לטובת עמם.
 אני מוכן להניח כי הם מאמינים שהם מסכנים את חייהם ומקריבים את עצמם בשלי-
 חות נאמנה של העם הפלסטיני.

ואם כי בעיני שלי שום מטרה, גם לא הקדושה ביותר, אינה מצדיקה רצח נשים וילדים,
 מוכן אני להניח כי הם מאמינים שזו הדרך לגאולת העם הפלסטיני.
אך לא האמונה קובעת, כי אם ההגיון.
 אסונו של העם הפלסטיני גדול מדי, מצבו מסוכן מדי, גורלו יקר מדי, מכדי שחוכלו
 להרשות לעצמכם לא לתכל שולל אחרי אמונות ורגשות.

לא חשוב אם בעלי הפצצות והרימונים הם טובים או רעים, אם
 לוחמי-שיחרור הם או פושעים. החשוב הוא כי הם מביאים אסון נורא
 על העם הפלסטיני, אשר למענו הם מתכוונים לפעול.
 מי שעניינים לו, יראה! מי שאינו סומא, איך לא יראה את תוצאות המעשים?
**האם לא ברור כי אנשי "אליפתח" ודומיהם עוזרים, בעל כורחם,
 לכוחות השובניסטיים ביותר בישראל?**

האם לא ברור כי כל אותם הרוצים בסניפות הגדה המערבית ועזה לישראל — נעזרים
 עתה במעשיהם של אנשי אל-פתח?
**האם לא ברור כי מעשים אלה מספקים את התחמושת לאותם האנשי
 שים — והם עדיין מועט קטן אצלנו — האומרים: "צריכים לגרש
 המוני ערבים אל מעבר לירדן! צריכים לספח את השטחים לישראל,
 וזדאוג שיושבו בהם עד כמה שאפשר פחות ערבים, כדי שהשטחים
 יהיו פנויים להתנחלות יהודית!"**

האם לא ברור, כי המוקשים מחלישים את כוחם של אותם אנשים — והם רבים-רבים
 אצלנו — האומרים: אפשר להידבר עם העם הפלסטיני, אפשר להקים בסיס של שלום בין
 שני העמים בארץ הזאת?
**האם לא ברור כי הפעולות מוכרחות להביא לפעולות-תגמול, וכי פעולות-תגמול אלה,
 יביאו לבריחת ערבים נוספים?**

האם לא ברור כי שוב קיים שיתוף-הפעולה הרה-האסון בין השובניסטים וחמומי-המוח
 בשני העמים — שיתוף-פעולה שעד כה הביא אסון אחרי אסון על ראשו של העם הפלסטיני?
**הפצצות המונחות בלידה ליד ביתו של קיבוץ — מביאות שם רק נזק
 (המשך בעמוד 6)**

ישראלי אנוכי, וכישראלי אני מדבר אליכם.
 כישראלי האוהב ארץ זו, על כל תקופותיה, על כל בניה.
 כישראלי האוהב את מדינתו, הנאמן לשלומה ולבטחונה.
**כישראלי הרוצה בשלום — והיודע כי שלום-אמת יכול לקום רק בין
 שני העמים שארץ זו היא מולדתם.**

כישראלי אני מדבר אליכם, הוי בני פלסטין,
 עד מתי ייעדר קולכם בחיכות הגדול על גורל ארצנו?

★ ★ ★

עד מתי תחרישו?
 עד מתי ייעדר קולכם בחיכות הגדול על גורל ארצנו?
**עד מתי תשמשו כדור ברזל אחרים — ירדנים ואויבים — החותכים
 את גורלכם, המתיימרים לדבר בשמכם, המבקשים להיכנות מאסונכם?**
 עד מתי יזכרו הכל על גורל העם הפלסטיני — מלכים ונשיאים, שרים ושגרירים — ורק
 קול מנהיגים שלכם, קול העם הפלסטיני, אינו נשמע?
**יש מנהיגים לעם הזה, והם אינם יושבים בניוירוק ובפאריס, בדמשק
 ובקאהיר, בעמאן ובכיריות.**

הם יושבים בירושלים ובשכם, בחברון ובעזה — כי בני עמם הם, בקרב עמם הם יושבים,
 ובגורל עמם הם מתחלקים.

עד מתי יישבו וישתקו?
 עד מתי יאמרו: "לא כדאי לדבר. המצב אינו ברור. הבה ונמתין."
 עד מתי יאמרו: "בעת הזאת כל המשכיל ידום. כי יש קנאים, והם עלולים לזרוק פצצה.
 ויש מסיתים, העלולים להשמיץ אותנו על גלי הרדין."

**עד מתי, הוי בני פלסטין, תשבו כאפס מעשה, בעוד המאורעות חולי-
 פים על פניכם וקובעים את גורלכם?**

★ ★ ★

עם שאינו דואג לעצמו — איש לא ידאג לו.
 כי סבלותיו של עם — רק העם עצמו חש אותם.
 יכולים לקום לעם רעים וידידים — אך לא הם כואבים את כאביו, ולא הם חשים במתנקה,
 ולא הם מבינים עד כמה דוחק הנומן.
 כי כל אח ויודיד — חי קודם כל את חייו שלו. ודואג לעניינו שלו. וכואב את כאביו של
 עצמו. וחרד לגורלו של עצמו.

**בעת משבר, בעת סכנה, ידאג כל יודיד קודם כל לבני ביתו שלו —
 ולא לעם השכן, לעמיהאח הנתון בצרה חמורה שבעתים.**

האם לא הוכח זאת במלחמת 1948?
 האם לא חשתם בכך בשנים הארוכות, כאשר מיטב בני פלסטין נמקו במחנות-פליטים
 בעזה, בגדה המערבית, ברחבי העולם הערבי כולו?

האם לא הרגשתם זאת כאשר התפורו בניכם ובנותיכם בעולם, בבקשם סנוסה שאותה לא
 יכלו עוד למצוא במולדתם הרחיבה?
 האם לא ראיתם זאת בימים הגורליים של יוני 1967, כאשר המלך חוסיין פתח באש בירר-
 שלים ובקלקליה — בלי חשבון וכלי הגיון, בקלות-דעת של נער — בידעו היטב שאין
 צבאו מסוגל לעמוד אף לא יום אחד בפני הצבא הישראלי?
**האם כך נוהג מנהיג החרד לגורל ארצו, החש כי בני הארץ — אמנם
 בני עמו שלו הם?**
 ומאז — במשך שבעת החודשים הארוכים שלאחר המלחמה — האם לא ברור לכל אחד

מאת

אורי אבנרי

מכם כי כל ממשלות ערב דואגות קודם כל לארצותיהן שלהן — ואין ממשלה ערבית, ואין
 מנהיג ערבי, הדואגים רק לעם הפלסטיני, קודם כל לעם הפלסטיני?
**אם כן, הוי בני פלסטין, קחו את ענייניכם לידיכם — כי איש לא
 יעשה זאת במקומכם!**

★ ★ ★

**יש בנייכם האומרים — "מוטב לחכות. מוטב להמתין. המצב יכול
 להשתנות."**

וכל אחד מוסיף מהירהורי ליבו: אולי הנשיא עבד-אל-נאצר יעשה את השלום. אולי המלך
 חוסיין ישנתה. אולי יבוא הפיתרון בתעידת-הפיסגה הערבית הבאה. אולי ילחצו הרוסים.
 אולי ישנו האמריקאים את עמדתם.

**עד מתי אפשר להתמסר לאשליות כאלה, כמו לחאשיש המקהה את
 החרושים?**

הנשיא עבד-אל-נאצר עסוק בכעיותיו שלו — בעיות שהן חמורות וגוראות, והוא נאלץ
 לגייס את כל כוחו ולאמץ את כל שריריו כדי לקיים את מיטתו שלו מול הלהץ העצום
 מחוץ ומבית.
 המלך חוסיין — מה כוחו? על מה הוא שולט, ברגע זה? באיזו מידה הוא אדון לגורלו?
 מי עוד נשמע לו, ומי מפר את פקודותיו על אדמת ארצו שמעבר לירדן?

באלגיריה יש נסיונות להפיכה. גדולי העולם הערבי ממשיכים להילחם ביניהם בחימת.
 המאבק הפנימי עדיין מרעיד את עמודי שלטון אל-בעת בדמשק.
 ועידת-פיסגה אחת באה והלכה. ועידת-פיסגה שניה באה ונדחתה. שבעה חודשים —
 שבעה חודשים יקרים — עברו מאז המלחמה.

**לכובד, לכולם יש זמן — הזמן מאשר לכם, בני העם הפלסטיני.
 לכם אין זמן, כי הזמן פועל לרעתכם.**
 בניים יקרים עברו את הנגה, וממשיכים לעבור אותה. בניים אשר מרצם, כשרונם, כוח-
 עבודתם דרושים לבניי המולדת הפלסטינית, לעתיד העם הפלסטיני.